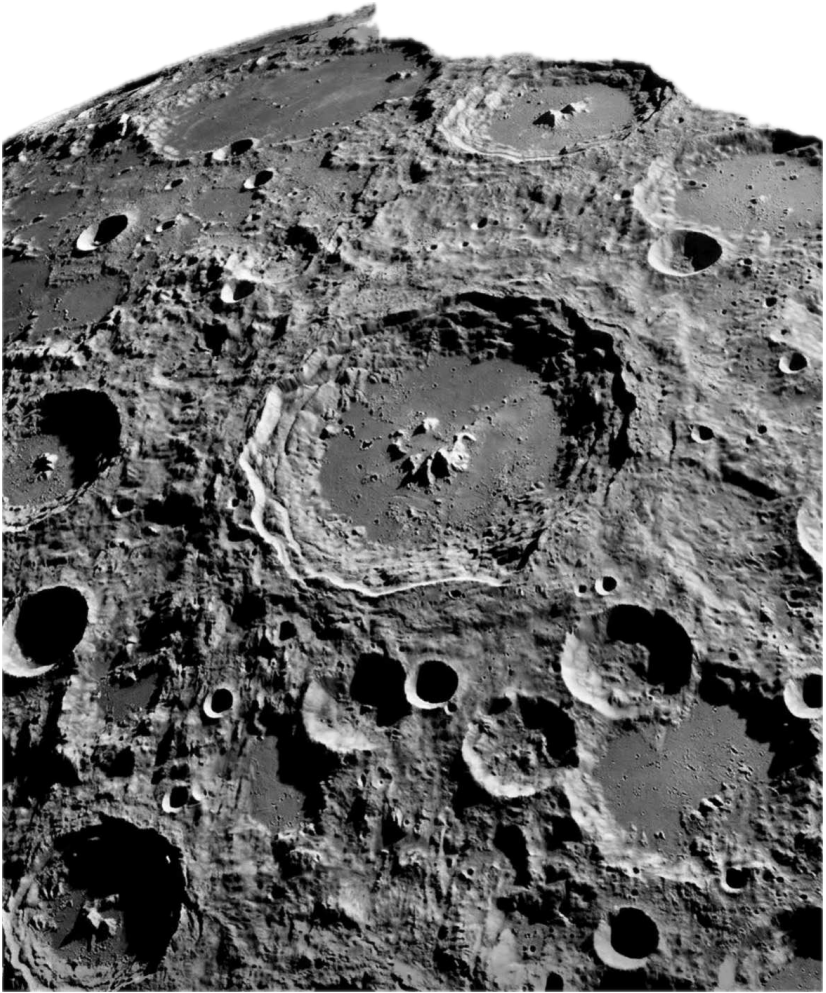

Destination Earth

Arnold van den Eng

DESTINATIE AARDE

TEASER

De amateur-astronome Vrida doet een ontdekking met haar 11 inch telescoop. Zij neemt een object waar in de Ruimte dat nog ongeïdentificeerd is volgens de catalogi.

Experts bij de provinciale sterrenwacht wimpelen haar af. ` Het is niets bijzonders ` Zij gelooft dit echter niet.

Via de zus van haar broer, Agaath, weet zij de observaties voor te leggen aan de Cyborgs op Groenland.

Die nemen contact op met het Mount Palomar Observatory van CalTech en overleggen de astrofoto's genomen door Vrida.

CalTech geeft bevestiging dat het twee grote onbekende asteroïden betreft.

Deze asteroïden zijn onderweg richting de Aarde.

Vormen zij een bedreiging voor ons Bestaan en waar komen zij oorspronkelijk vandaan ? Wát zijn Het precies ?

Kunnen ze worden afgestopt ?

Cyborgs moeten in actie komen.

Gaan *ZIJ* ons Redden van de Ondergang ?

Of *zijn* we al verloren ...?

De Man deed zijn ogen open en keek om zich heen. Verbaasd als hij was over de plek waar hij zich op dat moment bevond. De Wereld lag aan zijn voeten, precies zoals hij dat altijd al had gewenst.

Hij voelde zijn maag iets in opstand komen. Dat was voor hem ongebruikelijk; hij was nooit ziek, kon alles qua eten verdragen en was in de kracht van zijn leven.

Het gevoel deed hij af met een zucht en een schouderophalend gebaar. Niets belangrijks, ongetwijfeld.

Hoe mooi zag de Aarde er uit van Boven.

De gekleurde vlakken onder hem en de blauwe waas langs de rand van zijn planeet.

Oceanen maakten inderdaad het grootste deel van het aardoppervlak uit; iets dat hij nooit had geloofd, wel had geleerd op school, en nu met zijn eigen ogen direct kon aanschouwen en verifiëren.

Zo vredig als die wereld onder hem er van bovenaf uitzag, zo bruto kon het er daar in werkelijkheid aan toegaan op de grond ver beneden hem. Hij wist daar alles van; hij was immers mede de oorzaak van al dat geweld en die onrust op Aarde.

Hij zat hoog. Echt hoog. Misschien wel té hoog ?

Hij tastte om zich heen. Hij verwachtte daarbij een wand van glas of van doorschijnend plastic aan te gaan raken, hetgeen echter vreemd genoeg niet zo bleek te zijn.

Zat hij niet in een koepel ? Binnenin een ruimte capsule ?

Hij herinnerde zich nog wel de kracht waarmee hij werd meegevoerd omhoog. Zulke krachten onderga je alleen tijdens de lancering van een ruimteraket, waarin jij als astronaut kon worden meegenomen tot grotere hoogten. De druk op zijn ruggenwervel was duidelijke voelbaar geweest. De druk door de acceleratie en zijn eigen lichaamsmassa traagheid.

Die PUSH !

Zo'n push was ongeëvenaard. Zelfs een opgevoerde zware motorfiets kon daar niet aan tippen. Ook een Formule 1 auto niet ; dat wist hij uit eigen ervaring omdat hij wel eens een rondje had gereden in zo'n apparaat op zijn eigen racecircuit in het thuisland.

Acceleratie werkt verslavend in de hersenen. De kop wil méér en méér; het lichaam echter niet.

Pas op dat moment realiseerde hij zich dat een acceleratie twee kanten op kan werken.

Omhoog.

En

Omláág

De maag speelde opeens extra op.

Het hoofd had even niet door dat een gebrek aan zuurstof ook fataal kan zijn.

De realisatie dat hij viel drong nu pas echt tot hem door.

Het moederland kwam langzaam maar zeker dichterbij. Het werd groter en groter. Details op de grond werden al zichtbaar. Hij herkende de omgeving.

Zo mooi als het eerder eruit had gezien, zoveel angst boezemde die aanblik van zijn vrije val naar de eigen grond hem nu in.

Hij had nog een tiental seconden te leven. Min of Meer. Daarover bestond geen zekerheid.

Ze zeggen dat je leven zich als een film voor je ogen afspeelt bij de verwachting van een spoedig intredende dood.

Hij wist nu, dat het allemaal Leugens waren...

Op het moment dat de paniek leek toe te slaan, kuste hij al de grond van zijn eigen land. Het land waar hij zo lang de baas over had gespeeld, door te regeren met harde hand en onderdrukking.

Vlak voor zijn onvrijwillige landing op het grondgebied van Noord Korea had hij eerst nog heel kort maar uitermate krachtig een stem gehoord.

Binnenin zijn hoofd. Op vol volumen.

Indringend. Minachtend.

Spottend.

De stem van een vrouw.

*“jij was gewaarschuwd maar je besloot heel bewust om ons niet te gehoorzamen,
dus nu betaal jij de ultieme Prijs “*

SPLATZZ ..

VOORWOORD

Dit is het derde boek in de serie over Cyborgs en Magische Mensen.

Het laatste deel van de Cyborg Trilogy.

Alles uit Deel 1 en Deel 2 komt in Deel 3 tot een Climax.

Wie deze eerdere delen (nog) niet heeft gelezen ?

Geen Nood !

Er volgen hierop eerst de Samenvattingen.
Van Deel 1 - *Gevaarlijke Passies* (2026) én
van Deel 2 - *De Wereld in Chaos* (2026)

Dit boek wordt ingeleid door een stukje herhaling van de laatste hoofdstukken uit Deel 2.

Opdat de Lezer - U - naadloos kan doorlezen na een eerste begin dat U al direct meeneemt in een RollerCoaster van zonderlinge gebeurtenissen.

Geniet !

De Schrijver, Arnold van den Eng, juni 2026

My Special Thanks go To:

My lovely wife Linda who supported me while I did the writing and provided me with the role model for a Powerful Female Person that never gives up and keeps on going no matter what physical pains and barriers need to be overcome .. TurboLind is her very appropriate Nickname ..

My sweet daughter Ritty and tall grandson Jayson who live their own lives in the Netherlands and whom we miss being around in Spain, where we ourselves reside. The first family member loves to ride her horse, the second prefers riding a fast and noisy bike.

*My true sporty and adventurous charming friend Elly the swimmer who somehow initiated and kept on inquiring about the progress of work and who is a really nice person to talk to and walk with in the mountains and who also supported me all along in the whole process of putting my weird imaginations into words on paper.
El, keep on swimming and walking !
And talking ..*

The Norwegian multit talented neighbor at a distance across the park, Elisabeth, whose name I could use for bringing into life the strong fictitious bookcharacter of Elisabet, the Viking Sorceress.

She is the first person I have ever met who is just as or even more exceptional , extra-ordinary, extravagant, excentric and complicated than I am myself; a true compliment coming from a crazy weirdo empath like me.

Samenvatting BOEK 1

In Boek 1 ontmoeten we Roland, zijn vrouw Lidia en hun vroegere vriendin Laura. Ooit hebben Roland en Laura 'iets' met elkaar gehad. Daaruit is later een Zoon geboren, echter zonder medeweten van Roland (en Lidia).

Deze Zoon - Balthazár - groeit op als een briljant maar akelig mens. Hij draagt een ontelijke haat jegens de Mensheid, zijn ex-Baas Leon Maersk en ook tegen zijn biologische vader Roland. Balthazár groeit buiten het zichtveld van zijn vader en diens vrouw Lidia uit tot een briljante wetenschapper met kwade bedoelingen. Hij ontwikkelt hoogwaardige technologieën die hij wil inzetten om Dood en Verderf te zaaien. Hij zal en moet de wereld op de knieën krijgen.

Een project in Italië met de bedoeling om de vulkaan de Vesuvius te reactiveren - en daarmee de stad Napels te bedreigen - wordt gedwarsboomd. Door Roland en door Lydia - een cyborg die is geconstrueerd uit de menselijke Lidia.

Balthazár zweert wraak. Hij verzamelt diverse wetenschappers om hem heen met sponsoring door louche landen om superwapens te ontwikkelen die via satellieten kunnen worden ingezet.

Om globale verwarring en angst te genereren verwoest Balthazár met die wapens allereerst de Russische enclave Kaliningrad, dat met de grond wordt gelijkgesteld. Daarna richt hij zijn pijlen op iconische projecten, zoals de Golden Gate Bridge, het Taj Mahal, de Sacré Coeur, de Sydney Opera House, en vele anderen.

Inmiddels krijgt Roland te horen dat Balthazár zijn biologische zoon is. Balthazár daagt zijn 'vader' uit tot een gevecht. Beiden hebben zich inmiddels laten ombouwen tot krachtige Cyborgs. Het gevecht vindt plaats aan het Copa Cabana Beach in Rio de Janeiro. Het wordt de Clash of The Titans.

Beide Cyborgs raken zwaar beschadigd. Roland weet echter zijn sterkere mentale krachten in te zetten om Balthazár klemvast te houden, maar die activeert plots het zelfvernietiging systeem van zijn cyborg. Een nucleaire explosie dreigt, met mogelijk vele

slachtoffers. Roland weet deze ramp te voorkomen, door beide Cyborgs de ruimte in te sturen....

De nucleaire explosie die volgt vernietigt daarbij ook Balthazárs satellieten.

Maar hoe nu verder ??

Roland had naast Balthazár ook nóg enkele kinderen uit een buitenhuwelijkse ontsporing met de twee beeldschone zussen Laura en Agaath.

Die kinderen - twee jongens en twee meisjes - hebben bijzondere Gaven.

Kunnen Zij hét Verschil gaan maken in de voortdurende Strijd tussen Goed en Kwaad ?

Samenvatting BOEK 2 : De Wereld in Chaos

Beide Cyborgs hadden bij de clash tussen hen beiden boven Copa Cabana Beach de nodige schade opgelopen. Roland had zijn zoon Balthazar verslagen, maar wilde hem op het International Space Station toch van de dood redden met noodreparaties. Dat lukte. In Alaska volgde daarop een complete revisie van hen beiden, met onderlinge verzoening. Voortaan werkten zij samen.

Rusland had het op de heupen gekregen met Oekraïne en dreigde Kiev met de grond gelijk te maken. De inmiddels herstelde cyborgs kwamen tussen beiden. Russische raket lanceer installaties werden daarbij massaal verwoest. De Russische president Nupinski kwam hoegenaamd om, maar vluchtte in het echt naar Kamtschatka. Zoon Yevgeny Petrovski nam het presidentschap in Rusland over.

Yevgeny wilde vrede gaan sluiten met Oekraïne.
Hij wilde ook herstel van de enorme schade in Kaliningrad.

Kim d'Oen, de president van Noord Korea, bood zijn hulp daarbij aan. Echter, deze dictator had een dubbele agenda.

In de Baltische Zee lag immers een Russische duikboot op de zeebodem, net buiten de basis van Kaliningrad. In aller consternatie waren de Russen deze duikboot uit het oog verloren. Kim echter niet.

Via zijn 'hulp' wisten de Noord Koreanen ongezien en onvermoed de duikboot gebruiksklaar te maken én te laden met 4 raketten ieder voorzien van een kernkop.

Daarmee zou Kim d'Oen dood en verderf willen gaan zaaien in Europa.

Heks Agaath zag dit alles in een nachtmerrie visioen, ruim vóórdat het plaats zou kunnen gaan vinden.

Zij informeerde haar zus Laura en Ziener Elisabet, een begaafde Noorse die Roland had leren kennen bij 'toeval'.

Roland met Lydia - en enkele andere Cyborgs die op Kamtschatka daartoe waren omgebouwd zoals Hendirk Jan, Annemarie, Nupinski - waren zelf nét vertrokken in een gigantische raket richting de planeet Mars, binnen een project van Leon Maersk.

Dat project liep overigens op een fiasco uit.

Mars werd al bewoond door woeste Grote Wormen, die bijna hun Landing- en Lanceermodules verwoestten. De Cyborgs vluchtten net op tijd weg.

Aan boord van hun vlucht-capsule bevond zich echter een verstekeling. Daar kwam men bij landing op Groenland, na een tussenstop op de Maan, pas achter.

Deze kleine worm kon ronde gaten door metaal heen eten..

Er werd besloten tot eigen quarantaine van de Cyborgs, op Groenland, net toen Strumpf dit eiland wenste in te lijven bij de USA. De Cyborgs voorkwamen dat, en maakten Groenland tot hun basis.

Teams werden gevormd om de Wereld te gaan ondersteunen.

De worm werd gevangen en opgesloten in een glazen pot, waaruit hij niet kon ontsnappen.

Laura had zich intussen op Kamtschatka óók laten ombouwen. Tot een vrouwelijk Cyborg van de nieuwste generatie : Laurretta.

Laurretta, Elisabet, Agaath én hun kinderen zouden de verdediging moeten gaan vormen tegen het Kwaad in de Wereld.

Elisabet met haar Gaven, Agaath met haar dromen en Laurretta met haar Kracht. Er kwam extra steun uit onverwachte hoek : Kim Yo Jong, de zus van Kim d'Oen, die walgde van haar broer en vermoedens had over zijn snode plannen met die duikboot in de Baltic.

Kim d'Oen ziet zijn kans schoon op het moment dat de NAVO in een interne crisis belandt.

Hij vuurt 3 kernraketten vanuit de duikboot af naar doelen in Europa. Laurretta die daar al op voorbereid was onderschept deze raketten vanaf afstand via de ex-Balthazar satellieten in de ruimte. Daarna wordt haar verbinding met de satellieten zwaar gestoord. zij kan geen contact meer maken, en dus ook de wapens uit de ruimte niet meer activeren.

De laatste raket - nummer vier - kiest daarop het luchtruim.

Bestemming Oslo, de geboorteplaats van Elisabet.

Laurretta bedenkt zich geen moment.

Met haar Transporter vliegt zij zelf naar deze raket, verbindt zich ermee, en geeft haar Transporter een opdracht :

Return to Sender !!

OVERGANG vanuit BOEK 2 naar BOEK 3

Wie dit liever wil Overslaan ?

Ga dan direkt door naar Boek 3.

Pagina **45**

DWARSLIGGER

De NAVO was er klaar voor. De oefening kon gaan beginnen.
Maar nieuwkomer Finland lag opnieuw dwars.

De Finnen vonden dat het werkterrein voor de oefening veel te ver naar het zuiden lag. Met de nadruk veel teveel op de Baltische Zee. Zij wilden dat de NAVO invloed zich ook veel noordelijker zou moeten kunnen uitspreiden. In de richting van hun Oostzee.

Het leverde gemor op bij de militaire top.
Waarom was dat nodig ?
Oefening is Oefening, toch. Zee is Zee.

Toch bleven de Finnen hun poot stijf houden. Als altijd wist Mike Reutel de gemoederen tot bedaren te krijgen door diplomatiek geleuter.

Er werd een compromis bereikt door de Operatie op te splitsen met twee aparte, maar toch aan elkaar verbonden, oefenterreinen. Eén deel was in de Baltische Zee; een andere deel op de Oostzee, mét een beperkte landoefening op Fins en Zweeds territorium.

Een vergadering van twee dagen was nodig om hiervoor de algehele goedkeuring van elke NAVO lidstaat te verkrijgen. De vlaggen konden daarna uit. Europa had zich hoegenaamd als een Eenheid gepresenteerd.

Dagen later - nadat hij dit bericht eveneens via zijn kanalen had ontvangen - liep Kim d'Oen opnieuw handenwrijvend te keuvelen door zijn paleis.

Dit kwam goed uit !

Minder NAVO rond 'zijn' onderzeeër, in de Baltische Zee, waarmee niemand bekend was.

Prima !

Zijn plannen konden in werking worden gesteld.

Zonder vertraging.

De Wereld zal versteld staan over de
Kracht van Kim.

Hell Yes !!

ÉÉN DAG

Kan de Wereld in één dag worden omgetoverd ?
Van Orde naar Chaos ?

JA !

Met de NAVO oefening gaande in de Baltische Zee en Oostzee had Denemarken het druk gekregen met de mobilisatie van benodigd militair personeel ter deelname aan dit evenement.

Strumpf zag daarbij zijn kans schoon. Die NAVO oefening was voor hem een ver van zijn bed show. Hij beschouwde het als fictieve arbeidstherapie waar hij persoonlijk weinig mee op had. Europa bestond sowieso uit een aantal onnozele zielen aan de top. Hij had belangrijker zaken aan zijn hoofd, veel dichterbij huis. Op de dag dat de Denen de haven uitvoeren met hun marineschepen, oostwaarts richting de Baltica, betrad een contingent Amerikaanse commando's het grootste eiland ter wereld dat vanaf NU aan hen zou gaan toebehoren : GROENLAND !

Met hun perifere panoramische kijkers hield men dag in dag uit de zeestraat tussen henzelf en het vasteland op het Aziatische continent in de gaten.

Routinematig.

Vrijwel nooit was er iets bijzonders gaande. Een ruwe zee met onregelmatige golfslag en vissersbootjes die schommelden in het ritme van die waterbewegingen als waren het dobbertjes aan een vishengel.

Ditmaal was het anders.

Donkere schimmen in de contouren van zeeschepen leken hun kant op te komen. De rookpluimen uit de schoorstenen waren duidelijk herkenbaar. Het was niet een handvol schepen. Neen. Het leek een invasiemacht !

Net toen men alarm wilde slaan sloegen de raketten in. Afgevuurd uit straaljagers die hen volkomen hadden verrast vanaf de zijkant. De bunkers veranderden spontaan in smeulend puin.

De aanval op Taiwan was begonnen !

Israël had al langer dan vandaag de pik op die lui daar in Teheran. Men had er in het verleden al wat vuurwerk op af gestuurd. Meestal volgde daarop dan een reactie vanuit Iran richting henzelf. Dat laatste zou nu niet meer gaan gebeuren. Een complete veldslag in de lucht en daarna over land zou voor eens en altijd een einde moeten maken aan de dreiging der Ayatollahs. Iran zou onderworpen gaan worden. Alle machthebbers het land uit, of liquideren. De vrijheid terug naar het volk. Maar allereerst : totale vernietiging van het Iraans militaire systeem. De dag begon zodoende met Donder en Bliksem in het Midden Oosten...

Kim d'Oen haalde "s ochtends daarom zijn schouders op, trok zijn jasje recht en liep met ferme tred in de richting van het commandocentrum in een diep ondergronds gelegen bunker. Vandaag is DE dag ! Het protocol was al voorbereid. Het personeel was ter plekke aanwezig en gereed voor actie. Men wachtte op nadere instructies . Kim gaf vanuit de bunker een opdracht tot het afvuren van twee nucleaire raketten vanuit zijn onderzeeër in de Baltic. Europa zou deze dag met SCHRIK opstaan ..

De Mars module krioelde opeens met larven. Waar die vandaan waren gekomen was een groot raadsel. Wellicht had het Mars-Leven de bron van Warmte opgezocht. De cyborgs stonden verbaasd. Moesten zij ingrijpen of niet ? Het stond niet specifiek vermeld in hun instructies. Was dit een aanval, of juist een poging tot overleven , vanuit de bron van het Mars Leven ? Bij een aanval mochten zij zich verdedigen. In iedere andere omstandigheid moest de integriteit van Leven blijven worden gewaarborgd door het in acht nemen van terughoudendheid. Contact met de Aardse basis was gisteren onderbroken geraakt door elektromagnetische stormen die enkele dagen konden aanhouden. Wat Nu ?

Was het een Vrijdag de Dertiende misschien ? Allen wisten het zeker.

Bad Things Happen On Beautiful Days

De KIDS werden wakker met wijd geopende ogen.
Zij zagen alles gebeuren. Zoals bij een Live journaal uitzending.
Een ding stond voor hen al vast.

Het kon allemaal NÓG ERGER

BULLS EYE

Een robot slaapt niet. Een cyborg evenmin. Zij staan continu AAN.

Lauretta had haar vizier al gericht op de plek die de kinderen van tevoren nauwkeurig hadden aangewezen.

Dáár Mama, dáár is het !

Bijna gelijktijdig met de lancering van de raketten vanuit de duikboot had Lauretta ook haar anti-raket raketten vanuit de satellieten afgevuurd.

De high impact-high energy lasers stonden klaar als mogelijke back-up.

Ontsnappen aan haar tegenaanval was zo goed als onmogelijk ...

Dat bleek !

De projectielen ontploften zonder nucleaire blast op een hoogte van 40 kilometer boven het aardoppervlak. De kernkoppen vielen nutteloos naar beneden en zouden deels in de dampkring verbranden zonder verdere schade te berokkenen.

Bingo ! Bulls Eye ...

De duikboot zelf kon zij niet te grazen nemen. Die lag te diep in het water verscholen.

Ook al was de lokatie van het object bekend, de lasers zouden niets kunnen uitrichten onder water door dispersie en absorptie van de stralen in het water. Ter plekke zou het water waarschijnlijk gaan koken en dit zou het verstrooiingseffect alleen nog maar gaan versterken.

Raketten waren niet precies genoeg; zij zouden hun doel kunnen missen.

De beste kans om de duikboot aan te pakken was via de NAVO, met torpedootjagers. Een leuke serie dieptebommen zou wonderen kunnen verrichten.

Helaas was de NAVO nu net vandaag in een crisis beland. Men was geheel over de rooie geraakt door de Groenland-actie van Strumpf.

De Deense marine zou waarschijnlijk rechtsomkeert maken en opstomen naar hun koninkrijk elders aan de overzijde van de Atlantische oceaan.

Lauretta vermoedde dat zij er helemaal alleen voor stond.
Nog twee kernkoppen te gaan

The Stakes are now even Higher than Ever ...

PING

Het zat haar dwars.

Die duikboot kon zij niet zelf opblazen vanuit de ruimte. Niet zolang dat kreng dieper dan 5 a 10 meter onder water bleef.

Haar raketten waren daarvoor te langzaam, ofschoon heel snel, en de laser kon niet krachtig genoeg doordringen in het water om de romp enige substantiële schade toe te brengen.

Die afhankelijkheid van Anderen - om in te grijpen - beviel haar niet.

In het geheel niet zelfs.

De NAVO was gebleken veel te log te zijn om adequaat te kunnen reageren op bedreigingen; bovendien hadden die nu een Strumpf-probleem aan de laars hangen die zij graag als kleffe stront wilden gaan afvegen elders.

Wie had er een torpedootjager in de buurt van die onderzeeër liggen ?

Nederland ? Zweden ? Rusland ?

De Denen waren al vertrokken. Die konden haar nu zeker niet meer verder helpen.

Zij had wel een plan bedacht.

Het zogenaamde “ Taggen” van die onderzeeër .

Door geluidsgolven te concentreren op de romp van de duikboot zou er weerkaatsing daarvan optreden. Een stevige ECHO. Dát geluid kon men makkelijk opvangen met afluister apparatuur.

Door meerdere geluidsbronnen te gebruiken vanuit verschillende lokaties in de ruimte zou uit triangulatie een nauwkeurige positie van Kim's onderzeeër kunnen worden berekend.

Eenmaal initieel vastgelegd in coördinaten en diepte zou Lauretta het ding daarna continu kunnen blijven volgen door het permanent te taggen.

De PING bepaalde daarbij dan steeds de actuele positie van het target.

Nu nog een destroyer of zo zien te vinden...
Er ging een lampje branden.
Zou Yevgeny in Rusland nog wat bruikbaar speelgoed aldaar hebben ronddobberen ?

Zij besloot om direct contact met hem op te nemen.
Nee heb je, Ja kun je krijgen.

Misschien ...

MONSTERS

De cyborgs op Mars hadden de opdracht gekregen om enkele exemplaren van de binnengedrongen Mars Wormen te vangen en te conserveren voor later onderzoek.

Het doden van wormen was hen absoluut verboden, tenzij de aanwezigheid ervan een bedreiging zou kunnen gaan vormen voor hen of voor hun materialen.

Men liet de Mars Wormen dus ongestoord hun gang gaan, maakten opnames van gedrag en gedrevenheid, vingen er een paar in geperforeerde flesjes en analyseerden de spectrale uitstoot.

In vrijwel niets leken deze wormen aan de buitenkant significant anders te zijn dan die op Aarde. Hoe dat van binnen was konden ze nog niet zien.

Hoewel de worm in vergelijking met mensen redelijk simpel is opgebouwd was het binnen de evolutionaire keten al wel een gevorderd exemplaar. Complexe cellen, vloeistof interacties, membranen en diffusie uitwisseling met de omgeving. Een simpele doch geavanceerde levensvorm.

Het was van belang om vast te stellen of en in hoeverre deze wormen enige vorm van intelligentie bezaten.

Zo ja, was die dan individueel of collectief bepaald ?

Konden zij onderling met elkaar communiceren ?

Was er sprake van organisatie of slechts random gedrag naar willekeur ?

Hoe verliep het proces van reproductie ? Hoe snel ? Wat was de levensduur ?

Op Aarde zat men op hete kolen.

Dit zou een allesbepalende fase binnen de huidige en mogelijk zelfs ook alle toekomstige Mars missies kunnen betekenen.

Men had er echter totaal naast gezeten.

De recente modellen omtrent Mars waren compleet verkeerd.

De lava tunnels waren dan wel tunnels in lava gesteente, maar zij waren niet ontstaan door de stroming van vloeibaar gesteente ten tijden van het vulkanisme.

Deze tunnels waren van veel latere datum.

En zij hadden niets met lava stromingen te maken gehad.

De tunnels waren van biologische origine. Het waren gigantische horizontale boorgaten. Gemaakt door grote Martiale Boor Wormen.

Aan de binnenkant waren de tunnels bijna glad , waarbij je nog wel enkele slijpsporen in het gesteente kon herkennen. Zij leken te zijn geboord door een soort van grote vergruis-turbine.

De afmetingen waren dusdanig dat een Mars Rover er makkelijk doorheen kon rijden. Plaatselijk waren ook grotere holtes aanwezig.

De tunnels liepen bijna kaarsrecht in drie richtingen. Soms kwamen er vanuit een centraal punt ook aftakking voor, die het geheel dan op een kaart een stervormig beeld te zien zouden geven.

Deze tunnels werden door wetenschappers in aanvang gezien als potentiële behuizing voor de latere Mars pioniers. Vanwege de gesteentelagen erboven zou de kosmische straling niet tot binnenin de tunnels kunnen doordringen.

Nu er echter een mogelijk biologisch element mee verbonden bleek, werd deze tunnel-optie voor toekomstige mensen op Mars er een stuk minder aantrekkelijk op.

Waarschijnlijk vormden die kleine wormen hun grut. Hun kleintjes.

Hun nakomelingen.

Moeders komen altijd terug bij hun baby's.

Waarom zou dat hier anders zijn ?

De Cyborgs twijfelden of zij Moeder en Vader Worm wel zouden wensen te ontmoeten. De krachten waarmee de tunnels waren geconstrueerd wezen op grote en potente levensvormen.

Een serieuze bedreiging !

Daarmee werd het Arakis-syndroom weer nieuw leven ingeblazen.

Giga Wormen die de planeet ondergronds doorkruisten.

Wormen met Verwoestingen.

De met regelmaat Geregistreerde Marsbevingen waren dan dus blijkbaar toch géén tektonisch fenomeen. Maar kwamen zij juist

voort uit een biologisch oorsprong door die Giga Wormen die zich bewegen in de ondergrond.

Puur uit interesse pakte Roland een van de wormen met een pincet voorzichtig beet. Het ding kronkelde. Er kwam een heel zwak hoog frequent geluid uit.

Was dat een schreeuw om hulp ?

Roland draaide het ding rond zodat de kop - althans, wat daar op leek - hem direct voor de ogen kwam. Hij maakte er een scan van.

De scan gaf een kleine holte weer met scherpe reflecties van vele kleine harde objecten. Dat konden alleen maar de tanden zijn. De vorm van het 'gebit' leek cirkelvormig, met de veel tandjes radiaal eromheen gepositioneerd.

De samenstelling van die 'tanden' bestond uit nog onbekende materie. Maar dat het gehard materiaal zou zijn leek al vast te staan.

Opeens zette de worm zijn turbo aan. De tandjes draaiden daarbij snel in de rondte zoals dat bij een elektrische tandenborstel het geval is. De mond richtte zich naar de pincet toe.

Roland observeerde deze actie nauwgezet. Hij greep niet in. Hij wilde graag zien wat er zich vervolgens zou gaan afspelen.

De worm raakte de pincet met zijn kop- mond slecht kortdurende aan. De pincet brak daarbij in tweeën waarna de worm op de bodem vang het glas terrarium viel. Het beest probeerde meteen een veilige hoek op te zoeken. De snelheid waarmee dit gebeurde was meest opmerkelijk.

Met de intelligentie zat het dus wel goed. Met de reflexen ook.

Welk gevaar zou dit voor hen en de toekomst van mensen alhier kunnen gaan betekenen ?

Hij had er allemaal geen echt fijn gevoel bij...

Als het aan Hem zou liggen
was nu het moment gekomen
om met stelligheid zeggen :

INPAKKEN EN WEGWEZEN !!

BEZORGDHEID

Roland nam contact op met de Alaska basis op Aarde over zijn recente bevindingen
Zijn visie was die van een voorzichtig man.

“ Het kan hier gevaarlijk zijn. Op en in de buurt van de tijdelijke basis. Zelfs voor ons. Zeker als de volwassen wormen zo groot zijn als dat wij nu vermoeden, dan is evacuatie onvermijdelijk.
Over en Uit.”

Aarde stuurde binnen een half uur het antwoord.

‘ *Negative.*
Stay where you are.
Send us a Status Report tomorrow again.
Earth Out. ‘

“Daar kan ik dus niets mee” , vertelde Roland even later aan Lydia.

Lydia stond achter hem kwa opvatting.
Zij wilde nog wel even op pad met de Mars Rover door enkele tunnels.
Roland raadde haar dat af.

“Wij zijn te kostbaar om ons iets onverwachts te laten overkomen.
Dit gedoe met Mega Wormen kan net zo goed met de James Webb telescoop nader worden onderzocht. Dat ding is bijna net zo nauwkeurig als onze eigen sensors hier aan het oppervlak.
Wij moeten de risico's niet onderschatten ...”

In de tussentijd had die kleine worm de hele pincet verslonden. Er was niets meer van terug te vinden.
Scherpe tandjes hoor, dat ding.

Roland benaderde collega Nupintski in het moederschip dat in stationaire baan boven hen rond de planeet hing.

“ Vladimir. Wat denk jij ? Jij hebt al veel bedreigingen meegemaakt in jouw mensenleven. Wat zegt jouw intuïtie hierover
..”

Het bleef kort stil.

Daarna kraakte de verbinding.

Toen pas kwam Vladimir duidelijk door over de verbinding.

‘Da, te gevaarlijk daar beneden. Kom terug omhoog hierheen. Laat alles achter in het kamp. We willen hierboven zuiver blijven, zonder besmettingen. We zullen de planeet daarna eerst een week goed observeren. Metingen doen van afstand. Time lapse Scans maken van het oppervlak. Analyseren wat er verandert, en waar. Trek jullie terug in de Modules. Prepareer de capsules voor opstijgen. Zodra jullie weer hier zijn overleggen wij verder. In de tussentijd pretenderen wij een communicatiestoring met Aarde. Succes !’

De missie die Lydia nog had willen ondernemen met de Mars Rover werd afgezegd. De cyborgs begonnen alle spullen te verzamelen. Die zouden in de Grote Loods worden geplaatst.

Van ieder item werd een foto gemaakt en een beschrijving daarvan in de catalogus opgenomen . De deur van de loods werd daarna gesealed.

Vanuit de loods kon men binnendoor naar de verblijfsruimtes. Daarna via een sluis naar de Mars Modules met de ruimtecapsules. Aldaar aangekomen bleek één capsule bij het op druk brengen enkele lekken te vertonen.

Bij het zoeken naar de oorzaak werden in de wand een drietal gaten aangetroffen.

PERFECT RONDE GATEN

WÉG

Cyborgs kennen geen aarzelingen.

Denken en Doen kunnen door hen vrijwel gelijktijdig worden uitgevoerd.

Dit in tegenstelling tot Mensen die meestal eerst aarzelen alvorens in actie te komen, waardoor het soms TE LAAT kan zijn ...

Ook ditmaal werd er direct gehandeld.

Men wist hoe het ervoor stond. Men onderkende het gevaar. Men greep in.

De leuke capsule was een Total Loss. Zonder twijfel.

De vier cyborgs verdeelden zich over de twee overgebleven intacte capsules.

Opstarten.

Wég !

Ze waren nog maar net 'airborne' (hoewel dat op Mars een iets andere betekenis had dan op Aarde vanwege de dunne en ijle atmosfeer) of er werden al trillingen geregistreerd aan het Mars oppervlak met de fijngevoelige apparatuur aan boord.

De camera's waren naar beneden gericht.

De achtergelaten capsule en landingsmodule werd zó maar opgeslorpt door de grond. Het ene moment stond hij er nog, het andere moment was hij verdwenen in de diepte. Stof wervelde op bij de plek waar het ding zojuist nog had gestaan.

Op die plek waar zij kort geleden zélf nog hadden gestaan !

Intuïtie is een fijn ding. Roland wreef daarbij in zijn handen, op dezelfde wijze als Kim d'Oen gebruikelijk was te doen bij het aanhoren van een positief bericht, hetgeen vandaag - een heel eind van de Mars Cyborgs vandaan - dus absoluut niet het geval was ..

Roland en Balthazar keken samen met Lydia en HJ door de patrijspoorten naar beneden. Het Mars oppervlak was helemaal oranje gekleurd en de lucht eromheen eveneens. Stof wervelde hoog op. Het leek op een stofstorm van plaatselijke origine.

De Red Dust Devil, zoals dat door wetenschappers op Aarde werd genoemd. Men dacht daarbij aan kleine tornado's, waarvan de oorsprong onbekend was. De cyborgs wisten nu beter. Zeker toen

er zich een langwerpig organisch object uit de grond omhoog kronkelde, met de ronde kop en een grote opening in het midden ervan gevuld met scherpe beetelvormige tanden, in een poging om hen en de airborne capsules alsnog te grazen te nemen.

Zij waren nét op tijd WÉG.

OVERLEG

Lauretta had contact met Yevgeny.

Dat ging niet zonder horten of stoten. De Russische President werd op allerhande wijze afgeschermd van de buitenwacht door zijn lakeien.

Toch lukte het uiteindelijk, na sterk aandringen en wat mentale manipulatie door Elisabeth.

“ Yevgeny, ik heb jouw hulp nodig. “ de Cyborg draaide niet om de pot heen.

‘ *Lauretta, mevrouw de Blouisson, vanwege welke omstandigheid heb ik de Eer om met jou te kunnen spreken ?* ‘ ook de President was direct to the point.

“ De Noord Koreanen hebben een duikboot van jou onder hun controle in de Baltische Zee. Die is nu geladen met kernraketten afkomstig uit jouw arsenaal. Zij zijn van plan een Derde Wereldoorlog te ontketenen middenin Europa. Jij krijgt daarvan de schuld, Europa de schade. Er gaan onnoemelijk veel slachtoffers vallen als wij niet ingrijpen.”

‘ *Hoe kom JIJ aan die informatie ? Waarom weten WIJ dit niet ?* ‘

“ Je vraagt naar de bekende weg, Yevgeny. Jullie zien zaken over het hoofd omdat Kaliningrad een prioriteit heeft bij jullie met dat opruimen en hernieuwde opbouw, zonder nog oog te hebben voor andere dingen.

IK weet het omdat IK geheel ANDERE informatiebronnen kan aanboren.

Geloof mij maar, het gaat gebeuren !

JIJ en IK kunnen dat nu nog stoppen !”

‘ *Hoe ?* ‘

“ IK weet waar die duikboot zich bevindt. Als JIJ nog een destroyer in de buurt operationeel hebt, dan kun jij hem tot zinken brengen.”

‘ Ik heb wel een boot daar, maar die rottige NAVO is ter plekke ook actief bezig met een grootscheepse oefening. Zij zullen een actie van mij interpreteren als een aanval op hén. ‘ zei Yevgeny met nu wat bezorgdheid in zijn stem.

“ OK. Kun je daarmee stand-by blijven alsjeblieft. Ik geef je de huidige coördinaten door van die duikboot. Kijk maar in jullie inventarislijst. Je zult zien dat deze onderzeeër over het hoofd is gezien. Kim heeft hem nu geconfisqueerd en beladen met jullie raketten die hij uit de gezonken sub van Kaliningrad heeft laten halen. Heel spoedig zal hij gaan lanceren ...”

‘ Het lijkt wel het zoveelste drama sinds ik hier President ben. Achter mijn rug om stelen zij spulletjes van ons voor grootscheeps misbruik. Ook onze mensen zijn incompetent gebleken in het over het hoofd zien van die duikboot.

Ik probeer die oorlog in Oekraïne te stoppen en in der minne te schikken, maar allen werken mij tegen daarin.

Lauretta, die conflicten móeten stoppen ! Ik waardeer jouw hulp en inzet daarbij.

Ik ga mijn best doen met die Destroyer ..! ‘

“ Ik zelf ga jou bijstaan hierin. Mijn satellieten staan klaar. Maar onderwater kan ik daarmee nog weinig uitrichten. Dieptebommen zijn nu de beste optie. Die sub moet kapot. Zo niet. Dan ken ik nog maar één uitweg
Gegroet Yevgeny. Fijn je te hebben gesproken . “

waren de laatste woorden die zij sprak tegen hem,
ooit.

KOPPELEN

Vladimir Nupintski en AnneMary waren via de oppervlaktescan getuigen geweest van de fortuinlijke ontsnapping van hun collega's aan de agressieve MarsWorm.

Het was kantje boord geweest, beseften ook zij.

Mars is geen oord voor de Mens.

Evenmin voor Cyborgs.

De boodschap van de wormen was duidelijk genoeg geweest.

Laat ons met Rust !

Ophoepelen, terug naar je Eigen Planeet.

De Mars Missie was voorbij. Er stond hen niets meer te doen hier.

Maersk zal de Rode Planeet moeten schrappen van zijn Wensen Lijst.

Andere partijen zullen dat ook moeten doen.

Mars is niet geschikt voor kolonisatie.

Punt Uit !

De twee capsules waren met succes aangekoppeld aan het Moederschip.

Alles werd in gereedheid gebracht voor de terugreis.

Geen observaties meer aan Mars.

Dat alles was nu nutteloos geworden.

Na intensief onderling overleg werd besloten om koers te zetten naar een nieuwe bestemming. Niet naar Aarde. Neen, voorlopig nog even niet.

Men zette met haast de raketmotoren aan voor een trip naar de MAAN.

Op de Maan zou men verder gaan overleggen met de Bazen en Bazinnen omtrent de planning voor de toekomst.

Mars was geschrapt. Misschien had de Maan nog iets te bieden.

Over een paar maanden zouden zij het weten.

Voor nu stond er hen nog een lange reis voor de boeg.

De raketmotoren ontbrandden.

Allen werden daardoor stevig in de stoelen gedrukt.

Hacia la Luna , Flying To the Moon, Gaan Naar de Maan ...

GROENLAND

Op Groenland ging het zonder vechten.
Niemand die op elkaar schoot.
Waren zij immers allen geen NAVO partners van elkaar ??

De bezettingsmacht was maar van beperkte omvang.
Een contingent soldaten en commando's. Enkele diplomaten.
Zo'n groot onherbergzaam eiland kun je ofwel eindeloos blijven
verdedigen met guerrilla groepen of je gaf je gewoon over aan een
vijand die pretendeerde je vriend te zijn.
Men koos voor het laatste.
Geen onnodig bloedvergieten voor iets onvermijdelijks.

Bij zijn Groenland Annexatie Poging zette Strumpf ook meteen de
hele NAVO organisatie voor het blok.
Kiezen voor HEM of kiezen voor Denemarken.

Mike Reutel voelde zich straal voor Paal gezet.
Juist nu hij iedereen wilde verenigden met een grootschalige
Oefening
liepen de Een na de Ander weg uit zijn met moeite aangelegde
kostbare verzameling van oorspronkelijk eensgezinde landen.

De NAVO viel als Los Zand uiteen.
De Oefening werd op het laatste moment afgezegd.
Europa verkeerde opeens in Chaos, zo leek het opeens wel.

In een toespraak later op de avond vanuit Washington gaf
President Donald Strumpf aan zijn nieuwe onderdanen duidelijk te
kennen :

Wij zullen straks Goed voor Jullie gaan Zorgen !

VREDE

Terwijl in de ogen van haar bewoners de Wereld zo langzaam maar zeker aan het instorten was, gebeurde er opeens iets opmerkelijks.

De President van Rusland - Yevgeny Petrokovsk - deed aan Oekraïne een voorstel tot VREDE.

De condities waren nog wat omstreken en onzeker. Maar de eerste stap in een goede richting was nu eindelijk wel een keer gezet. Yevgeny was klaar met alle ellende, met alle slachtoffers, met al het verdriet aan genen zijden, met de strijd. Tijd om de Wereld weer te gaan Opbouwen, zo had hij verkondigd.

Zijn beslissing tot deze stap werd niet unaniem gesteund in Rusland. Velen zagen het als verraad of als overgave. Yevgeny kon dat niet boeien. HIJ en niemand anders was er de Baas .

Het was hoog tijd voor Rusland om zich te gaan richten op een positieve toekomst. Dit voorstel vormde een onderdeel daarvan.

In aanvang richtte Yevgeny zich op het bevrozen van de huidige status quo, zijnde de positie van de huidige frontlines. In ruil voor iets meer grondgebied erbij in de oostelijke provincies van voormalig Oekraïne zou hij bereid zijn om Kaliningrad - nadat daar de opruiming gereed was gekomen - op te geven of om te ruilen. Voor wat, hoort wat.

Op het moment van zijn Voorstel was de Ineenstorting van NAVO al een feit.

Het Westen was geen uniform Blok meer.

Eerder nog was het Westen verworden tot een verzameling van verkrumelde meningen en omstreken filosofieën over het verschil tussen Eenheid en Eigenwijsheid.

Hoewel voor velen het Voorstel als muziek in de oren klonk, stond er niemand op om daar openlijk voor te gaan staan applaudisseren. Men - Onverenigd Europa - zou zich er nog over gaan buigen. Oekraïne was verbaasd geweest en met perplexheid geslagen; zij zouden later met een eerste officiële reactie gaan komen.

Kim d'Oen wreef weer eens in zijn handen.
De NAVO in puin.
Saved by the Bell.
Hij had opnieuw de vrije hand.

Zijn Derde Raket koos kort daarop het luchtruim, met Kiev als
Ultiem Doelwit...

BOEM

Het was nog altijd een makkie voor Lauretta.
Haar satellieten hadden de lancering vanuit de onderzeeër
gedetecteerd.
Zij kwam daarop meteen in actie.

Deze kernkop zal Kim wel naar Kiev sturen, dacht zij. Het leek
haar het meest logisch. En dat bleek. Na enkele kilometers te
hebben afgelegd door de lucht was het exacte traject al berekend
door haar AI module.

Zij zou ditmaal de Laser Guns gaan gebruiken. Vanuit twee
lokaties in de ruimte.
Vanaf de Baltica en vanaf Kiev zelf, hoog in de lucht.
Als back-up waren nog de Protonenkanonnen geactiveerd, maar zij
dacht niet dat die nodig zouden zijn hierbij.m

Het was één raket. Eén Hit was genoeg.
Zij wachtte tot deze raket hoog genoeg in de atmosfeer was
opgestegen alvorens tot vernietiging ervan over te gaan. Dat zou
de radioactieve fall-out tot een minimum gaan beperken na de
detonatie..
Zij vuurde !

Een felle flits werd zichtbaar in de hoge atmosfeer. Geluidloos, op
dat moment.
Op de grond zou men alsnog een wolk zien. Een dreigende wolk.
Desalniettemin een onschadelijk gemaakte wolk.
De drukgolf van de explosie had nog maar weinig potentie over
aan het oppervlak.
De vuurwerkshow was voorbij.
Het leven ging door...

Plots viel bij Lauretta in Assen de verbinding weg. Zij kreeg geen
connectie meer met de satellieten. Was het een storing ? Was het
sabotage ?
Zij checkte alle systemen. Enkelen daarvan functioneerden nog.
Anderen waren compleet op zwart gegaan.
Zij had geen controle meer.
Zij was ontwapend !

Had de NAVO haar signalen onderschept en gescrambelled ?
Of toch Noord Korea ?
Een Val. Voor Haar !

Opeens lag Europa open en kwetsbaar.
Zij kon zelf niets meer uitrichten met haar satellieten.
Wat Nu ?

THE LAST RIDE

Er was nog één raket aan boord.
De laatste kans voor Kim.
Evenzeer voor Lauretta, de enige Cyborg op Aarde.

Kim en Zij waren complete tegenpolen.
Hij lelijk en dik, Zij mooi en slank.
Hij zwak, Zij sterk.
Hij had zijn gezicht verloren, Zij had haar lichaam
weggeschonken.
Hij had zijn familie verloochend, Zij had haar familie gekoesterd.

Hij kon nooit op tegen Haar.
Maar de raket stond aan zijn zijde ...
De Hele Wereld bevond zich tussen Hen.

Wie zou Winnen ?
Het Kwaad of het Goed ?

Zonder Lauretta komt geen enkel verhaal ooit op gang.
Met Haar erbij komt aan een goed verhaal nooit een Einde.
Lauretta was steeds de SMAAKMAAKSTER.
Nu en Voor Altijd .

De mooiste Cyborg ooit gemaakt.
Een cyborg om verliefd op te worden.
Menig man zou op haar vallen, en daarbij zijn hoofd gaan
verliezen.
Eeuwig Mooi.
Dat is niets en niemand gegund.
Helaas.
Ook Lauretta niet...

Zij was geboren om lief te hebben.
Zij werd omgevormd om de Wereld te beschermen.
Zij diende de Mensheid en hun Waarden.
Zelfs Cyborgs hebben zo hun Principes.
Zo ook Lauretta.

Laura had alles geleerd van Lauretta.
Haar interne database met algemene data was gekopieerd.

Haar Ziel met alle persoonlijke ervaringen en belevenissen was overhandigd.

Laura was net zoveel Lauretta als de Cyborg zelf.

Laura nam haar taken over, opdat de Cyborg kon zorgen voor overleven.

Laura zou de kinderen verder opvoeden ,

Nadat Lauretta hen de ultieme bescherming had geboden.

Een moeder vecht voor haar kinderen.

Dat is precies wat Lauretta nu van plan was.

Niemand Komt Aan Mijn Kinderen !!!

De raket vloog het water uit, omhoog met een flits.

Geen kabaal, maar met het giftige sissende geluid van een agressieve slang.

Het doel was al bepaald.

OSLO.

De hoofdstad van Noorwegen zou de ultieme prijs gaan betalen.

Het Einde was Nabij.

Voor deze stad. Voor de Mensheid.

Retaliatie zou al snel gaan volgen, met oneindig veel wapengekletter en geweld.

Kim zou de Hel op Europa loslaten.

De Duivel stond al te springen van Geluk.

The Age of Darkness was about to Begin ...

Niemand, maar dan ook Niemand.

Had rekening gehouden met de vasthoudendheid van Laura.

Nu Lauretta.

De Mooie Heks. Verleidelijk en Sluw. Sensueel en juist daardoor zo Menselijk.

Laura had al menig conflict ontketend.

Nu zou zij HET conflict beëindigen.

Definitief !!

De Transporter werd door Haar ingeschakeld. Activate !

BAM.

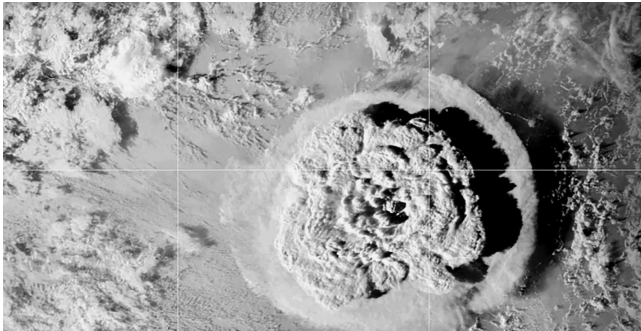
Lauretta was weg. Op een koers van Interceptie.

De raket had zij in no-time te pakken. Heel eenvoudig, op manual control.

Zij greep het ding stevig beet in het metalen omhulsel
en zette de Transporter op :

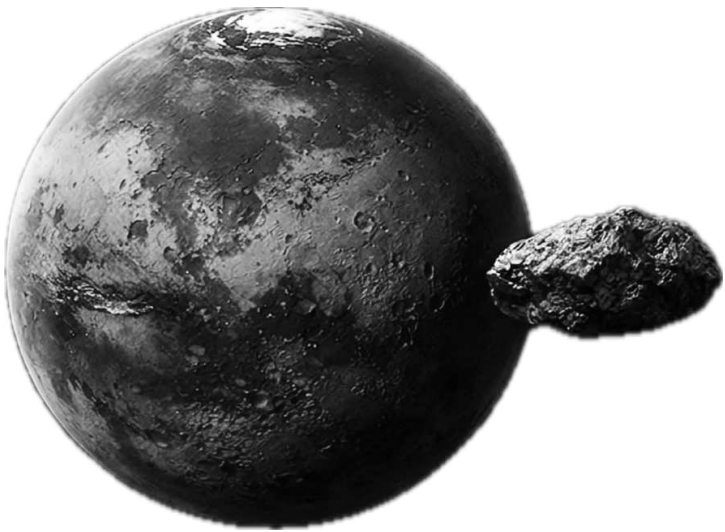
RETURN TO SENDER !!

BOEFFFFF

BOEK 3

DESTINATION EARTH

FEMININE POWERS
ARE
SHAPING
A
NEW
FUTURE

Ladies in Charge
of a
Peaceful World ?

Inleiding.

De Wereld wist niets van de opoffering die Lauretta had gedaan om hen allen te redden van Globale Oorlog en Armageddon.

De ontploffing van de atoombom in de Baltische Zee werd afgedaan als een ernstig technisch mankement aan één van de beschadigde Russische onderzeeërs die ooit Kaliningrad als thuishaven had gehad.

Het zelfvernietigingssysteem had gelukkig adequaat ingegrepen op het moment dat een van de raketten dreigde te ontsnappen naar een nog onbekend doelwit.

Het gevaar was geweken.

Men kon weer rustig gaan slapen.

Rusland beloofde plechtig via de nieuwe President Yevgeny Petrovski dat een dergelijke incident zich nooit en te nimmer meer zou gaan voordoen.

Een fout was een fout; dat werd oprecht toegegeven.

Maar dit mócht nooit meer kunnen gaan gebeuren. Allen lanceerprotocollen zouden nog strikter worden opgesteld, gecontroleerd en moeten worden nageleefd.

Hij zou zich daar persoonlijk garant voor gaan stellen.

Gelijktijdig verklaarde deze President dat de oorlog met Oekraïne op korte termijn zou worden beëindigd. De onderhandelingen daaromtrent verliepen positief en respectvol.

Een staakt het vuren was inmiddels al van kracht geworden; beide partijen hielden zich daar goed aan.

Er waren nog geen schendingen van dit tijdelijke bestand voorgekomen.

De rust keerde zo terug in West Europa.

Al was het dan misschien maar voor tijdelijk.

Elders in de wereld was dat allemaal andere koek. Daar waren conflicten nog altijd in alle heftigheid gaande.

China, Israël, de VS, Iran, Groenland, Midden America : allen waren betrokken in brandhaarden van hevig onderling geweld.

Enkelen vochten om Macht en Gebiedsuitbreiding, anderen juist voor behoud van hun Soevereiniteit.

De wapenindustrie draaide zodoende weer op volle toeren. Enkele onverlaten in de wereld wreven daarbij in hun handen vanwege het zakelijke genoegen dat zij daaraan beleefden.

Vanaf de Maan bezien leek dit alles een compleet nutteloze bezigheid.

De Mensheid die zich met zijn allen op één en dezelfde Aardbol bevindt, moet blijkbaar zo nodig overal en altijd van de gemeenschappelijke verblijfplaats een grote puinhoop maken, in plaats van gezamenlijk te delen met elkaar wat die voor hen enige en unieke planeet aan moois en nuttigs te bieden heeft binnen het onvoorstelbaar grote en bedreigende Heelal.

Men leerde nooit van eerder gemaakte fouten. Keer op keer viel men met open ogen in de valkuil die zij zelf vlak voor hun voeten hadden gegraven : geweld gebruiken met wapens om anderen van het leven en van hun land te beroven.

De cyborgs konden met hun geavanceerde apparatuur alles gadeslaan wat zich op die Blauwe Planeet afspeelde vanaf hun observatiepost op het maanoppervlak.

Zij overzagen vrijwel alles en iedereen , zonder dat iemand hén kon waarnemen.

Slechts een handjevol mensen wisten van hun aanwezigheid op de Maan af.

Het was nog altijd een Top Secret topic.

De wereld draait door.

Dát dacht iedereen steeds...

Er komt maar geen Einde aan.

Dát zou *zó maar kunnen gaan veranderen.*

want

Het LOT van de AARDE ligt NU in handen van het UNIVERSUM...

Bestaat er wel Gelijkheid in de Wereld?

Het lijkt erop van Niet.

Is het niet eens HOOG TIJD

Om daar iets aan te gaan Veranderen?

Elisabet, 2026

*You cannot change the Past
But You can try to reshape the Future ..*

1. VERSLAGENHEID

De zelf-opoffering van Lauretta de Cyborg had haar naasten in diep verdriet gestort.

Haar kinderen waren ontroostbaar onder het verlies van hun Moeder, en de andere kinderen evenzeer na het heengaan van hun Tante en Vriendin.

De stemming was bedompt in Drenthe. Op de Maan. In Alaska. Iedereen begreep het, maar niemand kon of wilde het gegeven vooralsnog onder ogen zien :

Lauretta zou *nooit* meer bij hen terugkeren...

Alleen de herinnering aan haar zou overeind blijven.

Er was niets tastbaars achtergebleven om een daadwerkelijke begrafenis te kunnen regelen.

Toch werd er een uitvaart in beperkte kring verzorgd, bijgewoond door familie en vrienden.

Het werd een plechtigheid die bij buitenstaanders de indruk zou hebben gegeven dat een zeer belangrijk persoon was heengegaan. Alle formaliteiten werden tot in puntjes verzorgd. De toespraken waren zeer lovend over de overledene met een ondertoon van diepe triestheid en verslagenheid.

Dat alles voor een Cyborg. De mooiste ooit. De meest "levendige" van allen. Nu dood.

Zonder Lauretta komt een verhaal nooit echt op gang ...

Men zou er allemaal aan moeten gaan wennen.

Het leven werd nooit meer precies zoals voorheen.

Een diepe wig was geslagen in de ziel van eenieder die haar ooit gekend had.

Het verlies van Lauretta hing zwaar in de lucht...

Lauretta had precies gedaan waarvoor zij getraind was.

Het beschermen van de Mensheid in het algemeen alsmede haar kinderen en familie in het bijzonder.

Zonder enige aarzeling was zij de confrontatie met de kernraket aangegaan. Zich volledig bewust wat haar lot daarbij zou gaan worden. Vol overtuigd dat wat zij deed het enig mogelijke was om nog redding te brengen voor vele duizenden mensen, mogelijk

zelfs miljoenen. Zichzelf wegcijferend in dit hele proces van razendsnel beslissen en uitvoeren van passende actie.
Het was een Helden Daad !

2. PLANNING

Elisabet was - voor sommigen merkwaardig genoeg - niet persoonlijk aanwezig bij de uitvaart plechtigheid.

Zij had haar laatste eer al aan een lege kist bewezen, en was daarna vertrokken naar een kamer naast de rouwzaal.

De toespraken die volgden deden haar niets. Voor haar waren het weliswaar goed bedoelde maar dan uiteindelijk toch een reeks van volledig lege woorden.

Woorden veranderen de wereld niet, daden wél.

Dat wist zij nog van vroeger. Dat gold nog altijd in het Heden.

Zij was druk bezig. Als altijd.

Haar hoofd stond niet stil. De radartjes draaiden in het rond.

Plannen werden gesmeed. Plannen werden uitgevoerd. Plannen konden Slagen of Mislukken.

Het was nu afwachten op de ultieme uitwerking van haar laatste gedachtengoed.

Tijdens haar verblijf in Drenthe had zij meermaals innig overleg gehad met alle kinderen, die van haarzelf als ook die van Lauretta en Agaath.

De kids waren veel rijper dan hun leeftijd zou doen vermoeden. Zij hadden begrip voor en kennis van zaken die eigenlijk alleen volwassen mensen aangaan.

Deze kids hadden vaardigheden die een gewone sterveling nooit zou kunnen bevatten.

Deze kinderen wisten van de hoed en de rand.

Zij overzagen haarfijn de toestand waarin zij zich bevonden en de acties die nodig waren om alles om hen heen in goede banen te kunnen leiden.

Zij bezaten de Tools om precies dat te kunnen doen wat in hun visie overduidelijk noodzakelijk leek.

Zij deden dát wat een situatie vaak vereiste : ingrijpen !

*You cannot change the Past,
But you can redefine the Future..*

Zij had de uitspraak van Maersk wat aangepast naar haar eigen wensen en inzichten.

Je kúnt ingrijpen in de Toekomst !

De Toekomst volgt op wat het Heden en Verleden haar voor de voeten werpt.

Velen accepteren dat als een onvermijdelijk gegeven.

Elisabet deed dit niet !

Zij greep in, met hulp van de kinderen,
en veranderde zo die onvermijdelijk geachte Toekomst
in iets héél Anders.

In Iets dat niemand ooit zou hebben kunnen voorzien.

Niemand, behalve Elisabet & Co.

De Toekomst is Kneedbaar.

Dát is precies wat Elisabet deed.

En bleef doen

3. INVASIE

De overmacht was té groot.
China had alles op alles gezet om Taiwan in te nemen.

Een gigantische invasiemacht overspoelde de als afvallig beschouwde Chinese provincie.

Het slachtoffer aantal onder de Taiwanezen werd bewust beperkt tot een minimum.

China zou Taiwan gaan inlijven, en allen zouden daardoor meteen tot gelijkwaardige Chinezen gaan worden.

Dood dus geen toekomstige landgenoten ..tenzij er verzet wordt geboden.

De marine, de landmacht, de luchtmacht en de artillerie overrompelden het relatief kleine eiland.

Men had ogenschijnlijk geen schijn van kans in Taiwan op het afweren van de Chinese aanval.

Men ondernam zelfs niet eens een echt serieuze poging daartoe.
Tot verbazing van de Chinese commandanten ter plekke.

De Taiwanezen hadden vooraleerst wel al veel Chinese schepen laten zinken in de zeestraat die hen van het vasteland scheidde. De geleide raketten waren genadeloos precies geweest.

Hoog technologische ontwikkelde apparatuur stelde hen daartoe in staat.

Maar bij de daadwerkelijke landing van de vijandelijke troepen op hun kust boden de verdedigers van Taiwan opmerkelijk weinig weerstand.

Men gaf zich ter plekke al over, nog voordat wapens echt konden gaan spreken.

Resistance is Futile ...

You will all be Assimilated !

Elisabet kende deze uitspraak nog die Roland ooit had gedaan.

Gebaseerd op science fiction films die zij niet kende.

Het werkt twee kanten op, had hij opgemerkt.

Zo wist zij zelf nu ook...

Elisabet had weken eerder al een nachtmerrie gehad. Soortgelijk aan die van Roland over de Vesuvius en die van Agaath over Kiev en Oslo.

Gebeurtenissen die stonden te gebeuren maar nog niet echt hadden plaatsgevonden.

You cannot change the Past, but you can redefine the Future ..

Dat was precies wat er NU te gebeuren stond..

Zonder het bewuste medeweten van de Chinezen die op Taiwan waren aanbeland ; van hén die hun eigen land hadden verlaten om elders op veroveringstocht te kunnen gaan.

Wie het Nest verlaat, verliest Controle over de Eieren

4. COUP D'ETAT

Taiwan was vooraf gewaarschuwd. Men wist precies wat er zou gaan komen.

De Ziener-Zender Elisabet, de krachtigste die de Aarde ooit zou kennen, had hen daarover geïnformeerd.

Er werden passende maatregelen genomen. Plannen gemaakt.
Actie voorbereid.

Het visioen dat de Ziener-Zender met hen had gedeeld was overduidelijk.

Wat er vervolgens te doen stond evenzeer.

Beweeg mee met de Aanval, draai in het Rond, en sla terug bij de Oorsprong.

Het was een zeer gewaagd plan.

Een goed plan.

Taiwan is een hoog ontwikkeld land. De bevolking is goed opgeleid en zeer gedisciplineerd. Men heeft er een uitstekende arbeidsethos waardoor de productiviteit per inwoner enorm hoog ligt.

Op technologisch gebied loopt het in lijn met de Top van de wereld. Op sommige gebieden staan zij zelfs helemaal áán de top.

Vooraf met Robotica en Cybernetica.

De bevolking had zich altijd al als kwetsbaar beschouwd ten opzichte van China, de potentiële agressor.

De kleine David van Taiwan die zich ooit zou moeten verweren tegen de agressieve Chinese Goliath.

Op het eerste gezicht al een gelopen wedstrijd.

Maar er was hoop.

Hoop die hen was ingegeven door Elisabet.

Een plan van aanpak.

Spekkie naar het Bekkie van Taiwan.

De Inzet van Technologie.

Zeer geavanceerde technologie.

Hypermodern. Ongeëvenaard. Onverslaanbaar ...